

Připomínky nevládního neziskového sektoru

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, a některé další související zákony

Neziskové organizace Oživení, z.s., Transparency International Česká republika, o.p.s a Rekonstrukce státu, z.s. (dále společně jen: *“neziskové organizace”*) uplatňují k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: *“zákon o zadávání veřejných zakázek”* nebo *“ZZVZ”*), a některé další související zákony následující připomínky (dále souhrnně jen: *“Návrh”*):

Obecné připomínky k Návrhu

Jakožto výše uvedené protikorupční neziskové organizace oceňujeme, že byl předložen návrh zákona, který řeší dlouhodobé a závažné problémy spojené s institucionálním nastavením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen: *“ÚOHS nebo Úřad”*), na které soustavně poukazujeme již od roku 2019. Zejména jde o nadměrnou koncentraci pravomocí předsedy a neefektivní výkon dohledu Úřadu. Oceňujeme rovněž, že předložený Návrh výše uvedené problémy detailně popisuje, demonstruje na datech (viz příložená RIA) a popisuje jejich důsledky.

Dále vnímáme pozitivně, že Ministerstvo pro místní rozvoj předložilo Návrh, který na tyto problémy reaguje komplexními změnami, které skutečně mají potenciál dané problémy vyřešit, zejména jde o zavedení kolektivního rozhodování, zavedení jednoinstančnosti návrhových řízení a posílení prvků koncentrace řízení.

Ministerstvo pro místní rozvoj reformu přezkumu rozděluje dle předkládací zprávy na 5 pilířů, přikládáme obecný komentář ke každému z nich:

1. Jednoinstanční rozhodování

Zavedení jednoinstančního rozhodování v návrhových řízeních podporujeme a trváme na jeho zachování.

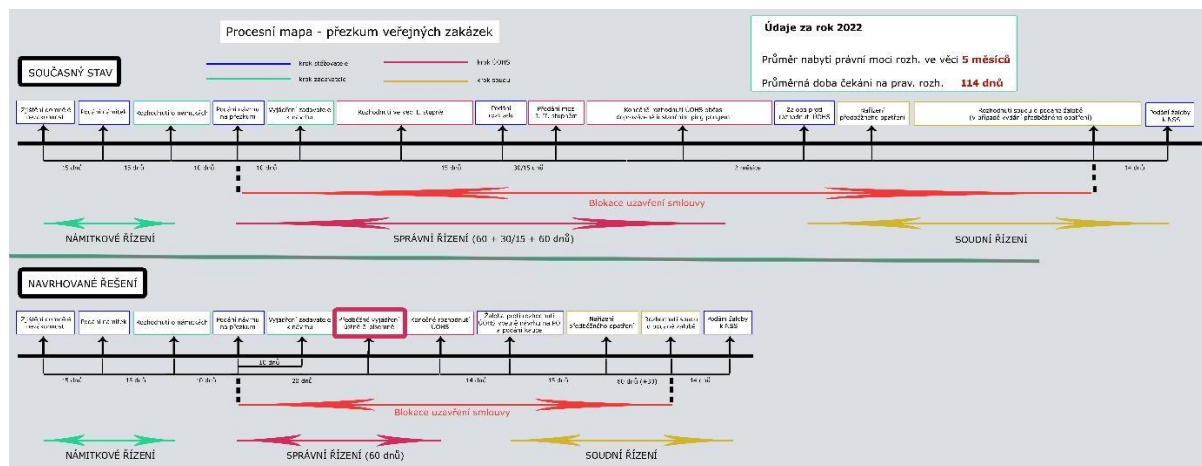
Zavedení jednoinstančního rozhodování výrazně urychlí rozhodování ÚOHS. Dvě správní instance jsou v EU unikátní a představují zbytečnou administrativní překážku.

Český model přezkumu je přebyrokratizovaný. ČR přezkoumává zakázky až v 5 instancích. 24 z 27 států EU je přezkoumává maximálně ve 3 instancích ([zdroj Srovnávací analýza Rekonstrukce státu](#)).

Modely přezkumu veřejných zakázek v zemích EU - počet instancí

Zbytečné byrokratické překážky ve větším detailu přehledně zpracovává procesní mapa, prezentovaná v příložené RIA na straně 108. (v lepší kvalitě prezentovaná také na webu MMR [zde](#)). Kromě samotné délky rozhodování ve II. instanci celkovou délku řízení dále zdržují prázdné časové bloky, které by při zavedení jednoinstančnosti dopadly. Konkrétně jde o tyto průtahy: 15 dní čekání, zda bude podán rozklad, 15 dní na předání spisu mezi I. a II. stupněm (podle zákona dokonce 30 dní), případné další průtahy v případě instalačního ping-pongu, tzn. opětovné předání k rozhodnutí na I. stupeň.

2. Senátní forma rozhodování

Senátní formu rozhodování podporujeme a trváme na jejím zachování.

Český systém monokratického správního řízení je v evropském srovnání unikátem.

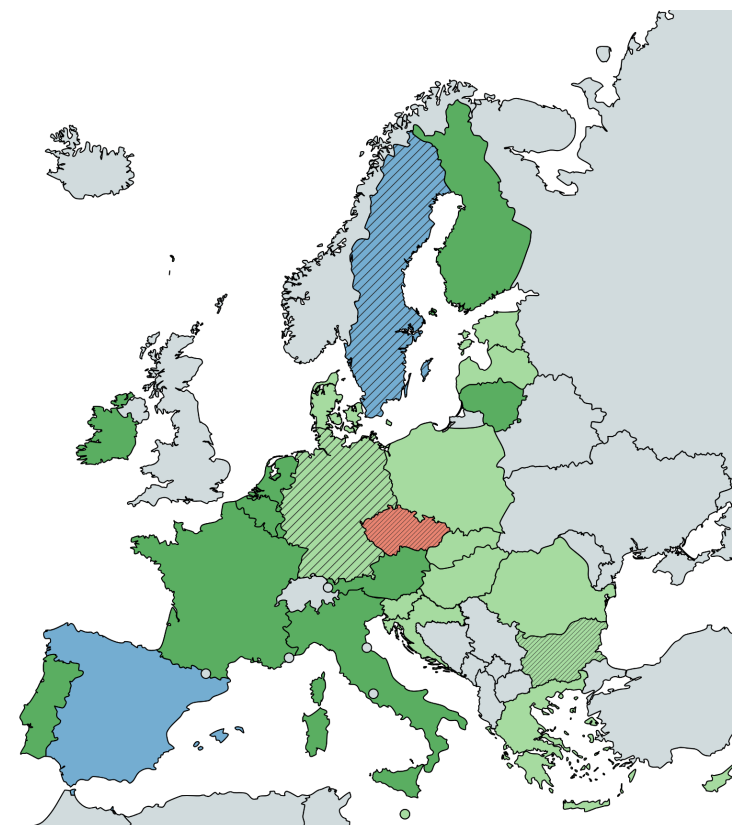
V EU existují 2 modely přezkumu:

- soudní
- správní (+ soudní)

Ve všech státech EU kromě ČR, kde funguje správní model, veřejně zakázky přezkoumává kolektivní orgán (navíc v jediném stupni). Zároveň jsme jedna z pouhých 4 zemí EU, kde jeden úřad řeší dohromady agendy veřejných zakázek i hospodářské soutěže. Koncentrace pravomocí předsedy ÚOHS, který je manažerem i hlavním rozhodcem hned ve 2 významných ekonomických agendách, je tak v evropském srovnání bezprecedentně vysoká.

Přezkum veřejných zakázek v zemích EU

- specifický režim
- soudní
- správní kolektivní
- správní monokratický
- ▨ spojené agendy veřejných zakázek a hospodářské soutěže

Právě u předsedy ÚOHS se tak koncentrují politické a ekonomické tlaky v hodnotě stovek miliard. V roce 2022 veřejná správa utratila ve veřejných zakázkách 990 miliard Kč. Z toho minimálně 426 miliard je přezkoumatelných ÚOHS, ať už na návrh dodavatele nebo z moci úřední (viz [výroční zpráva o stavu veřejných zakázek](#)). V ochraně hospodářské soutěže přesná čísla neexistují, ale obraty firem relevantních odvětví, jako jsou například komunikace, energetika, potraviny či léky, jistě dosáhnou bilionů korun.

Předseda ÚOHS kromě managementu úřadu osobně rozhoduje ve druhém stupni o rozkladu ve správním řízení. V roce 2022 šlo o 165 rozhodnutí ve veřejných zakázkách a 19 rozhodnutí v ochraně hospodářské soutěže. Na zpracování rozhodnutí 2. stupně se svým doporučením podílí rozkladová komise a úředníci odboru 2. stupně, kteří rozhodnutí zpracovávají. Formální odpovědnost stejně jako pravomoc určit finální podobu rozhodnutí má však osobně předseda ÚOHS.

Předseda ÚOHS má vliv i na rozhodování I. stupně. Jmenuje místopředsedy úřadu, kteří formálně odpovídají za prvostupňová rozhodnutí, vydává interní předpisy, schvaluje odměny úředníků a disponuje silným neformálním vlivem.

Kromě veřejných zakázek a hospodářské soutěže má však ÚOHS v gesci i další menší agendy, ve kterých hraje předseda ÚOHS stejně významnou roli: veřejná podpora, významná tržní síla a nově také přístup k dopravní infrastruktuře.

Ve všech těchto agendách je předseda ÚOHS ve druhém stupni nezastupitelný. To mj. znamená, že neexistuje žádné řešení případné podjatosti či střetu zájmů. Danou kauzu bude muset rozhodnout předseda ÚOHS, i kdyby se třeba týkala podnikání člena jeho rodiny.

Předseda ÚOHS však zároveň zastupuje úřad navenek. Setkává se tak na oficiálních akcích s politiky i vysokými státními úředníky, kteří zároveň nesou odpovědnost za zadávání významných veřejných zakázek, jehož zákonnost pak může předseda ÚOHS sám posuzovat.

Zavedení kolektivního orgánu, který by většinu případů rozhodoval v senátech a který by převzal rozhodovací pravomoci v oblasti přezkumu veřejných zakázek od předsedy, by výše popsané problémy v zásadě vyřešilo a nastavilo by standard formy rozhodování, který je běžný ve vyspělých státech EU.

3. Posílení procesní odpovědnosti účastníků řízení

Kromě posílení odpovědnosti účastníků řízení MMR dále navrhuje i přísnější koncentraci řízení, tzv. tvrdou stopku pro podávání nových důkazů nejpozději při ústním jednání nebo do 3 dnů po zaslání předběžného názoru, pokud se ústní jednání nekoná.

Posílení procesní odpovědnosti i přísnější koncentraci řízení podporujeme a trváme na zachování těchto principů.

Současný stav umožňuje prodlužování řízení postupným navrhováním nových důkazů, v zásadě neomezeně alespoň během prvoinstančního řízení. Platí sice princip koncentrace zakotvený v § 251 ZZVZ, podle kterého lze navrhopat nové důkazy nejpozději do 15 dnů od podání návrhu. Ovšem § 251 zároveň stanoví i dvě výjimky, že nové důkazy lze předkládat i později, pokud:

- vychází z nových skutečností a nešlo je uplatnit dříve
- důkaz zpochybňuje věrohodnost podkladů.

Ve výsledku se tak otevírá prostor pro obstrukční jednání zejména ze strany dodavatelů co nejdéle řízení zdržet, aniž by měl Úřad dle současné úpravy možnost takovému účelovému zdržování řízení zabránit.

Zavedení tvrdé stopky na nové důkazy k okamžiku ústního jednání se tak jeví jako nezbytné k zajištění rychlosti řízení srovnatelné např. s Německem. Nedokážeme se však vyjádřit, zda je tvrdá stopka 20 pracovních dní (tzn. cca 30 kalendářních dní) od podání návrhu vhodně zvolená doba, tzn. zda je v této době možné ze strany dodavatele předložit relevantní důkazy na podporu svých tvrzení. Správné určení času, kdy má přijít tvrdá stopka, by mělo proběhnout na základě věcné debaty mezi MMR a zástupci dodavatelů.

4. Soudní přezkum se lhůtou pro rozhodnutí

Soudní přezkum se lhůtou pro rozhodnutí podporujeme.

Návrh v této části zásadně posiluje právo na soudní ochranu a spravedlivý proces. V současnosti je soudní přezkum spíše akademického charakteru, až na výjimečné případy totiž nemůže zasáhnout do předmětné veřejné zakázky. Důvodem je možnost podepsat smlouvu již po pravomocném skončení správního řízení. Pokud zadavatel stihne podepsat smlouvu před tím, než je podána správní žaloba a je rozhodnuto o předběžném opatření, rozběhne se plnění veřejné zakázky a soudní řízení je pak spíše akademického charakteru, tzn. stanovuje rozhodovací praxi jen do budoucna.

5. Přezkum veřejné zakázky ex offo automaticky neblokuje probíhající zadávací řízení.

Výše uvedené protikorupční organizace vítají, že ze zvažovaných variant byla zvolena varianta nejmírnější, která neznemožňuje blokaci veřejné zakázky v řízení z moci úřední. Blokace je jediná skutečně účinná "sankce" v případě zjevné nezákonnosti zadávacího řízení a nebylo by účelné ÚOHS tuto pravomoc, která je navíc využívána velmi omezeně, odejmout.

Konkrétní připomínky k Návrhu:

I. K zákonu o zadávání veřejných zakázek

K § 248a zákona o zadávání veřejných zakázek a § 2h odst. 2 písm. c) zákona o působnosti Úřadu

Zásadní připomínka:

Významnou změnou oproti současné legislativě je zavedení jednoinstančního rozhodování v návrhovém řízení o přezkumu úkonů zadavatele, což znamená zrušení možnosti podat rozklad. Další důležitou novinkou reformy je kolektivní rozhodování v řízení o přezkumu úkonů zadavatele z moci úřední, a to nejen na základě návrhu, ale i z úřední povinnosti. V řízení zahájeném ex offo je druhý stupeň řízení, tedy rozklad, zachován, ale bude probíhat kolektivní formou rozhodování. Tento způsob rozhodování je upraven pro návrhová řízení i pro oba stupně řízení zahájeného z úřední povinnosti zřízením Rady pro veřejné zakázky, která bude rozhodovat prostřednictvím tříčlenných senátů nebo v plénu.

Současná právní úprava § 14 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: "správní řád") vylučuje aplikaci institutu "vyloučení z projednávání rozhodování věci" pro vedoucí ústředních správních úřadů. To znamená, že předsedu Úřadu nelze vyloučit z rozhodování o rozkladu na základě námítky podjatosti, i když by byl ve zjevně konfliktu zájmů (jde o legislativní fikci nepodjatosti). Je třeba poznamenat, že § 14 odst. 7 správního řádu není odbornou veřejností přijímán bez

kritiky a je považován vzhledem k požadavku na nestranný výkon veřejné správy až za protiústavní.

Zavedení kolektivní formy rozhodování odstraňuje problém, kdy předseda Úřadu nemůže být vyloučen z rozhodování o rozkladu ani v případě zjevné podjatosti. Návrh místo neuspokojivého legislativního řešení fikcí dle správního řádu přináší materiální řešení problémů možné podjatosti osob podílejících se na rozhodování, což významně zvyšuje důvěryhodnost přezkumu veřejných zakázek.

Trváme na zachování dotčených principů kolektivního rozhodování v Návrhu.

K § 246 odst. 1 písm. d)

Zásadní připomínka:

Neziskové organizace hodnotí navrhované změny ustanovení pozitivně. Dosavadní právní úprava zakazovala zadavateli uzavřít smlouvu ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, pokud byl návrh na zahájení řízení podán včas, ledaže Úřad návrh zamítl nebo bylo správní řízení vedené o návrhu zastaveno. Tento stav vedl k mnoha případům zcela zbytečných zdržení zadávacích řízení, neboť i v případě nesložení kauce navrhovatelem běžela blokační lhůta. Zmíněné zdržení činilo dle RIA přibližně 30 dnů, a to bez jakýchkoliv finančních nákladů pro navrhovatele. Tento stav nenaplnoval obecný princip efektivnosti, který je zásadní při nakládání s veřejnými finančními prostředky.

Navrhovaná úprava, která zajišťuje, že blokační lhůta běží pouze v případě řádného složení kauce, přispívá k eliminaci zbytečných průtahů a potenciálního zneužívání tohoto institutu. Zbytečné průtahy a možnost blokovat zakázky bez finanční odpovědnosti mohou být zneužívány dodavateli s nekalými úmysly, což podkopává důvěru veřejnosti v transparentnost a spravedlnost procesu zadávání veřejných zakázek.

Trváme na zachování tohoto ustanovení v Návrhu.

K § 248a odst. 3

Zásadní připomínka:

Dle názoru neziskových organizací postrádá ustanovení pravomoc předsedy Rady postoupit plénu Rady právní otázku hmotného nebo procesního práva, která je senáty Rady rozhodována rozdílně.

Předseda Rady, který není členem žádného senátu a stojí nad individuálním rozhodováním senátů, by měl zajišťovat jednotnou rozhodovací praxi v rámci celé sekce veřejných zakázek, tedy jak v řízení rozhodovaných na návrh, tak v řízení ex offo. Předseda Rady (místopředseda Úřadu) má po předsedovi Úřadu převzít odpovědnost za zajištění jednotné rozhodovací praxe. K tomu bude mít neformálně nástroje, zejména vede jednání Rady a vytváří kulturu a prostor pro neformální diskuze členů Rady o rozhodovací praxi. Měl by však mít k dispozici i formální nástroje k zajištění jednotnosti rozhodovací praxe. její absence může vést nesprávným a nekonzistentním rozhodnutím.

Z uvedených důvodů doporučujeme rozšířit § 248 o pravomoc předsedy Rady iniciovat rozhodnutí pléna Rady v případě, že senáty rozhodly právní otázku hmotného nebo procesního práva rozdílně, případně, že se v rámci rozhodování ex offa objevila otázka posouzená odlišně od rozhodnutí některého ze senátů. Navrhujeme proto doplnit do zákona možnost předsedy iniciovat sjednocující stanovisko pléna, pokud se předseda domnívá, že je právní otázka řešena ve 2 různých rozhodnutích rozdílně (Ať už jde o rozhodnutí v návrhových řízeních nebo rozhodnutí v ex offa řízeních). Na rozdíl od navrhované úpravy by plénum zaujalo sjednocující stanovisko až po vydání předmětných rozhodnutí.

K § 257a písm. a)

Doporučující připomínka:

Ustanovení považujeme za matoucí, neboť může být vykládáno tak, že dochází k přechodu důkazního břemene výhradně na navrhovatele. Doporučujeme doplnit důvodovou zprávu tak, aby v ní bylo jasně stanoveno, že § 257a písm. a) nemění právní rámec dokazování, nepřenáší důkazní břemeno na navrhovatele a jedná se pouze o zavedení právního titulu pro zamítnutí návrhu.

K § 259a

Doporučující připomínka:

Navrhujeme změnit název ustanovení z „Rozhodnutí Úřadu nebo Rady“ na například „Rozhodování v řízení zahájeném z moci úřední“. Současné označení by mohlo naznačovat, že se ustanovení vztahuje i na rozhodování Rady v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahajovaném na návrh.

K § 259a odst. 3

Doporučující připomínky:

Při rozhodování o rozkladech proti rozhodnutím v řízeních zahájených ex offa je možné, že dle navrhovaného znění budou senáty muset zároveň doplňovat dokazování, aby došlo k dostatečnému objasnění skutkového stavu. Takovou situaci nepovažujeme za účelnou a hrozí, že by senáty byly zavaleny zbytečnou zátěží.

Proto navrhujeme zvážit, aby apelační oprávnění využívaly senáty pouze v případě, že důkazní situace je dostatečně zřejmá a není třeba dalšího dokazování, které by musely senáty samy provádět.

K § 272b

Doporučující připomínky:

Navrhujeme zvážit přidání dalšího odstavce ustanovení, který by omezoval možnost soudů vrátit věc správnímu orgánu pro nepřezkoumatelnost. Doporučujeme zvolit obdobné ustanovení jako např. v § 309 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona.

Jsme přesvědčení, že by tak bylo umožněno soudům minimálně u návrhových řízení doplňovat dokazování namísto vracení věci zpět správnímu orgánu. V případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí by měl soud pravomoc doplnit dokazování, čímž by byla vada rozhodnutí v případě formálních nedostatků odstraněna. Tento apelační princip by přispěl k efektivnějšímu rozhodování o “živých zakázkách”, zrychlení celého procesu a zabránění zbytečných průtahů řízení.

II. K zákonu o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

K § 1a odst. 1

Zásadní připomínka:

Navrhujeme přeformulovat stávající znění § 1a odst. 1 tak, aby byla zřejmá změna ve způsobu jmenování místopředsedy pro oblast veřejných zakázek. V aktuálně platné právní úpravě neprochází místopředseda, jakožto klíčový člen Rady, transparentním výběrovým řízením a není jmenován přímo vládou. Zachování současného stavu, kdy je místopředseda jmenován předsedou ÚOHS, je nekonzistentní s cílem Návrhu, tj. snížení koncentrace pravomocí. Část odpovědnosti tak nesystémově zůstává předsedovi Úřadu, který nebude mít nově vliv na oblast veřejných zakázek, ovšem byla by mu ponechána pravomoc jmenovat a odvolávat místopředsedu pro oblast veřejných zakázek.

Doporučujeme, aby bylo již v ustanovení § 1a odst. 1 postaveno najisto, že místopředseda Úřadu pro oblast veřejných zakázek je jmenován vládou na základě výběrového řízení stejně jako ostatní členové Rady (pro něž to stanoví navrhované ustanovení § 2b odst. 2). Nepodmíněnost jmenování místopředsedy výběrovým řízením by představovalo významný deficit v transparentnosti a zvyšovalo riziko střetu zájmů a potenciální podjatosti.

K § 1a odst. 9

Zásadní připomínka:

Stávající znění § 1a odst. 9 a § 1 odst. 13 zákona o působnosti ÚOHS upravuje fenomén tzv. “revolving doors” pouze pro předsedu a místopředsedy Úřadu v oblasti provozování železniční infrastruktury nebo drážní dopravy. Považujeme za nezbytné tato omezení rozšířit, aby bylo efektivně zabráněno potenciálním střetům zájmů.

Doporučujeme, aby se omezení vztahovala nejen na předsedu a místopředsedy Úřadu, ale také na členy Rady pro oblast veřejných zakázek. Považujeme za zásadní, aby členové Rady nebyli před koncem svého funkčního období motivováni rozhodovat ve prospěch potenciálních budoucích zaměstnavatelů nebo klientů.

S ohledem na uvedené jsme toho názoru, že je nutné podrobněji definovat u předsedy, místopředsedů Úřadu a členů Rady oblasti a činnosti, ve kterých by neměli po konci výkonu mandátu působit. Tímto by měli být zároveň zacílení i účastníci řízení před Úřadem v přiměřeně určeném období, a to nejen v oblasti provozování železniční

infrastruktury nebo drážní dopravy. Takovou úpravou bude zajištěna minimalizace rizika střetu zájmů při výkonu veřejných funkcí.

K § 1b odst. 4 a 5

Zásadní připomínka:

Doporučujeme revizi navrhované koncepce složení hodnotící komise pro výběrové řízení předsedy Úřadu. V současném znění je komise plánována jako sedmičlenná, přičemž 5 členů jmenuje vláda a další 2 členy jmenují Nejvyšší kontrolní úřad a Úřad.

Doporučujeme:

1. rozšířit seznam nominujících institucí do výběrového řízení na předsedu Úřadu i prezidenta České republiky.

Právě prezident ČR jmenuje předsedu ÚOHS a může se od návrhu vlády odchýlit. Vzhledem k tomu, že na vládě obligatorně probíhá výběrové řízení, navržený kandidát bude mít silnou legitimitu a pro prezidenta bude obtížné takový návrh odmítnout. Zároveň ale prezident nemá žádný formální nástroj, jak se do výběrového řízení zapojit, aby navržený kandidát alespoň částečně odpovídal i jeho představě. Má pouze možnost celý dosavadní proces zcela respektovat a omezit svou roli v procesu na roli formální nebo naopak zpochybnit dosavadní proces, odmítnout jmenování a dožadovat se navrzení jiného kandidáta.

Navržené řešení vytváří prostor pro střední cestu, tzn. možnost prezidenta nominovat do výběrové komise jednoho člena, který může výběrové řízení ovlivnit (nikoliv však rozhodujícím způsobem, většinu nominantů bude i nadále mít vláda). Účast prezidentova člověka posílí důvěru prezidenta v proces výběrového řízení a posílí i tak šanci, že bude výsledek výběrového řízení prezidentem akceptován a dojde ke jmenování navrženého kandidáta.

2. změnit oprávnění k návrhu člena hodnotící komise z Úřadu na jiný vhodný subjekt, např. na Ministerstvo průmyslu a obchodu nebo Ministerstvo financí jakožto gestory zákonů relevantní ke gesci předsedy ÚOHS, případně Ministerstvo pro místní rozvoj jakožto gestora ZZVZ u výběru členů Rady ÚOHS.

Jsme si vědomi, že záměrem předkladatele bylo, aby byl nominant Úřadu v hodnotící komisi, a to patrně vzhledem k erudici, kterou by nominant Úřadu ve výběrovém řízení reprezentoval. Důvodová zpráva tento fakt odůvodňuje pouze obecně, když říká, že Úřad je v hodnotící komisi “z podstaty věcí”.

Obáváme se však, že v praxi by takový nominant Úřadu byl ve velmi komplikované situaci, neboť by byl v roli někoho, kdo má klást sofistikované a patrně nejsložitější otázky kandidátům, z nichž jeden bude nominantův budoucí nadřízený. Zájmem nominanta Úřadu tak logicky bude, aby byl s budoucím nadřízeným “za dobře”, a tedy

nekladl nepříjemné otázky, které by potenciálního nadřízeného stavěly do negativního světla.

Dále je snadno představitelné a pravděpodobné, že kandidátem na předsedu Úřadu bude i osoba přímo z Úřadu. Pak by logicky nominant Úřadu byl v obdobně nepříjemné pozici, kdy by měl klást otázky a hlasovat ve vztahu ke svému stávajícímu kolegovi.

Došli jsme tak k názoru, že vzhledem k potenciálnímu střetu zájmů nominanta Úřadu by bylo vhodnější, aby Úřad neměl oprávnění navrhopvat člena hodnotící komise.

Pro zajištění erudice v rámci hodnotící komise pak navrhuje, aby namísto Úřadu byl delegujícím subjektem zástupce relevantního ministerstva podle toho, na koho bude výběrové řízení vypsáno.

3. do odst. 5 vepsat např. větu: “Hodnotící komise je složena tak, aby její složení odráželo vyvážený poměr mezi veřejnými institucemi a hospodářskými subjekty o jejichž zájmech je před Úřadem rozhodováno.”

Doporučujeme do ustanovení o složení komise doplnit i aspirační ustanovení o tom, jakým směrem mají nominující subjekty uvažovat při navrhování svých kandidátů. Vzhledem k tomu, že zásadní roli při jmenování členů hodnotící komise má mít vláda, je z našeho pohledu nutné dát vládě alespoň minimální vodítka k tomu, jak by mělo složení komise vypadat. Ze zákona by mělo být patrné, že výběrové řízení na předsedu Úřadu a členy Rady úřadu se má primárně řídit odbornými aspekty, nikoli politickými preferencemi.

Předkládaný návrh nedává vládě fakticky žádné mantinely pro její úvahu o složení hodnotící komise, což je z našeho pohledu potenciálně velmi rizikové.

Dovolujeme si odkázat např. na [výběrové řízení na pozici člena Evropského dvora auditorů](#), které bylo realizováno předchozí Vládou Slovenské republiky v létě 2023. Členy hodnotící komise byly zástupci nejen vládních institucí, ale i profesní komory, akademického sektoru a dokonce nevládního sektoru (viz článek 2 [rokovacího poriadku](#)). Toto výběrové řízení odpovídá navrhovanému znění zákona a považujeme jej za velmi dobrý příklad z praxe, který měl i velmi kvalitní výsledek, resp. vítězku výběrového řízení. Dovolujeme si však podotknout, že jedním z důvodů kvalitního výsledku mohl být i poměr členů hodnotící komise, ve kterém tvořili vládní nominanti pouze menšinu.

4. Doporučujeme zvážit, zda by s ohledem na navrhovaný § 2b odst. 2 nebylo vhodné složení hodnotící komise upravit samostatně pro předsedu Úřadu a samostatně pro místopředsedu pro veřejné zakázky a ostatní členy Rady úřadu.

Vzhledem k tomu, že agendy a funkce předsedy Úřadu a Rady Úřadu se mají fakticky rozdělit a být na sobě funkčně nezávislé, dává nám smysl, aby i hodnotící komise zohledňovaly tento fakt a byly složeny s ohledem na předmět činností vybíraných kandidátů. Tedy pro předsedu Úřadu zohlednit fakt, že jeho agendou budou ochrana hospodářské soutěže, významná tržní síla, veřejná podpora a problematika přístupu k

dopravní infrastruktury; a na druhé straně pro místopředsedu pro veřejné zakázky a členy Rady úřadu půjde výhradně o agendu veřejných zakázek.

K § 1b odst. 7

Zásadní připomínka:

Navrhujeme doplnit do výčtu osob oprávněných klást otázky uchazečům na veřejném slyšení v rámci výběrového řízení na předsedu Úřadu také poslance a senátory.

Včlenění možnosti participace poslanců a senátorů umožní, aby se na procesu výběru předsedy Úřadu podílela rovněž opozice, byť bez reálné pravomoci o výběru rozhodnout. Dojde tak k posílení legitimacy výběrového řízení a vyvážení pro-vládně zaměřeného procesu výběru čelních představitelů Úřadu. Pokud existuje obava z možné politizace procesu jmenování předsedy (například obstrukcemi založenými na množství účastníků se zákonodárců pokládajících dotazy), lze zvážit výslovné zákonné zmocnění vlády k vydání jednacího řádu upravujícího podrobnější pravidla pro konání výběrového řízení, včetně omezení řečnické doby.

K § 2g odst. 1

Zásadní připomínka:

Ustanovení požaduje, aby každý senát obsahoval jednoho externího člena - odborníka na daný obor předmětu veřejné zakázky. Navrhované znění § 2g odst. 1 může vyvolávat praktické komplikace.

Podobně problematická je i druhá část požadavku - odbornost "v předmětu veřejné zakázky", protože předmět veřejné zakázky tak, jak je definován v § 15 ZZVZ, nemusí vždy odpovídat podstatě přezkoumávané věci. Např. pokud se spor nebude týkat věcné povahy veřejné zakázky (stavebnictví, IT služby), ale procesní záležitosti (lhůty, jistota). Potom relevantním odborníkem pro projednávanou věc nebude odborník na stavebnictví nebo IT, ale relevantním odborníkem bude právník se specializací na veřejné zadávání..

Navrhujeme přehodnotit formulaci požadavků na externího člena senátu tak, aby poskytlo dostatečnou flexibilitu pro výběr externích členů senátu, a to např. formulací "relevantní odborník v projednávané věci".